

Институт языка, литературы и истории
РУССКОГО
Язы. М.
Изд. 1911

بعون الله تعالى

ديوان حاتم

به تمام زین بحاج حاتم فصحاء

حاجی عبد الملک ابن عبد اللہ

در بلن تاشکند در مطبعه بیرونیاخ باهن شباع در

ДОЗВ. ЦЕНЗУРОЮ С.-П.-БУРГЪ 23 СЕНТ. 1895 ГОДА
ЛИТ. П. Ф. БРЕЙДЕНБАХЪ ВЪ ТАШКЕНТЪ.

بسم الله الرحمن الرحيم

الایا ایها التمام اور کاسا و ناولها
 بوی نافه کا فرضیا زان طبر کینا
 بی حیاتہ نکمین کن کرت پیر کن
 مراد منزل جابان چہن عشر حہن
 شب تاریک بیم موج و کرد آب پین
 ہمہ کارم ز خود کامی بید نامی کشید

کہ عشق آسان نمونہ اولی افکارها
 ز تاب مجہ شکنیش چہ آب و دلها
 کہ سالک سخن پیر بنود ز راه و رسم
 جہر من یا میسید ارد کہ بر بند مجاہدا
 کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها
 نہان کی مانند آن رازی کزو سازند

حضور کی کہینچو اہی ازوغائب مشوق
 مستی مالمق من یومی دع الذیبا و املها

مضطرب بگو کہ کار جهان بکام ما

سامی بنور بادہ بر سر روز جام ما

مادریا له عکس رخ یار دیده ام
چندان بود کرشمه ناز سهی دست
مستی بختی شاهد لبند ما خوش است
ای باد اگر جکشن احباب بگذر
گو نام ما زیاد بعد آنچه سیر
ترسم که صر نبرد روز باز خوا
دریای خنجر فلک کشتی لاله
هرگز نمیرد آنکه دشمن زنده شقیق

ای تخیب ز لذت شربت مدام
کاید بجلوه سر و صنوبر حرام
ز ناز و سپرده اندمستی ز نام ما
ز نینار عرضه ده بر جان پیما
نخود آید آنکه یاد نیاری ز نام ما
مان حلال شتخ ز آب حرام ما
هستند غرق نعمت حاجی قوم ما
ثبت است بر جریده علم دوام ما

حافظ ز دیده دانه اشکی همی فشان
باشد که مرغ وصل کند قصد دام ما

ساقیا خیرین ز درده جام را
باوه در ده چندان این باد غم
ساغرمی در قسم نه ناز سر
گرچه بدنامی است نزد حاکمان
محرر را ز دل شیدای خود

خاک بر سپر کن غم ایام را
حاک بر نفس نافر جام را
بر کشم این دل از رقی فام را
مایخیزد هم نمک و نام را
کس نمی بینم ز خاص و عام را